

Svinger, sol og vakker natur – BMW MC-klubben Øst på tur i Sentral-Europa 26.juni-4.juli

Tekst/Foto: Ola Øvstedal

BMW MC-klubben Norge Øst har en lang tradisjon med å arrangere utenlandsturer for medlemmene annethvert år. I 2025 gikk turen til klassiske motorsykkeldestinasjoner i Sentral-Europa: Schwarzwald i Tyskland, Mittlach og Vogesen i Frankrike og Alpene i Østerrike. Turen ble planlagt og ledet av en erfaren turkomité bestående av Tore K. Nilsen, John-Willy Bøe og Øyvind Oskarsen. Noen i turkomitéen rekonoserte i deler av området i fjor sommer, og klubben har også vært i Schwarzwald og Pongau tidligere med hyggelige minner.

Hele gruppen samlet ved hotellet i Freiburg. Foto Tore K. Nilsen

Totalt deltok 17 personer fordelt på 16 motorsykler. En av deltakerne var så uheldig å få en feil på keyless-låsen på sin nykjøpte GSA rett før avreise. Ny keyless-enhet måtte bestilles, men med leveringstid først om 10 dager. Skuffelsen var stor, men vendt til glede da en annen deltaker stilte sin veteran K100 sykkel til rådighet. Sistnevnte

hadde da to syker med på turen; veteran K100 og en langt nyere K1600 GT.

Deltakerne tok seg på egen hånd fram til oppmøtestedet i Freiburg, Tyskland, og etter 8 dager med felles-opplevelser skiltes vi i Altenmarkt i Pongau, Østerrike. Noen av deltakerne dro da

En av deltakerne hadde to motorsykler med på turen: veteran K100 og en nyere K1600 GT.
Foto: Øyvind Oskarsen

var frivillig å være med på dagsturene. Kjøreopplevelse var hovedkriteriet ved veivalgene også mellom hotellene, og vi var kun unntaksvis innom Autobahn. I all hovedsak så var værgudene på vår side, og vi opplevde kun én kraftig regnbyge. Temperaturen varierte mellom 16 grader i ca. 2500 meters høyde og 34 grader i lavlandet.

Mesteparten av tida hadde vi ca. 25-31 grader, og siden de fleste kjørte med kjoredresser tilpasset nordiske forhold, syntes nok enkelte at det var godt varmt på det heteste dagene. Vi kjørte etter «cornerman-prinsippet» og med unntak av et par morsomheter klarte vi det kunststykket det er å kjøre sammen som én gruppe, og samtidig ha gode kjøreopplevelser. Heldigvis var vi forsikret for alvorlige uhell, men for underholdningens skyld la et par av deltakerne inn stillestående- og lavfartsvelt.

Kortversjonen av turen er at vi fikk oppleve svingete veier med godt dekke, idylliske landsbyer og storslått natur. Viktige aspekter som god mat og drikke og sosialt samvær ble godt ivarettatt. Noen av deltakerne kjente hverandre fra tidligere, men nye fjes ble raskt innlemmet i felleskapet. Deltakerne er samstemte i å berømme turkomitéen for å ha funnet fram til noen skikkelige flotte «Geheimtipp» i form av flotte motorsykkelveier med relativt lite trafikk. Vi er takknemlige for innsatsen med å snekre kjøreruter, avtale med hoteller og ivareta praktikaliteter på gruppas vegne.

Fredag 27. juni var vi på første dagstur som var fra Super 8 by Wyndham hotellet i Freiburg og kjørte en runde i Schwarzwald. Schwarzwald er en skogkledd fjellkjede kjent for sine tette skoger, dype daler, høydedrag og svingete veier – perfekt for motorsykkel. Vi var litt belemret med tett trafikk inn og ut av Freiburg, men etter noen kilometer kunne vi nyte kjøringen i ro og mak. Underveis passerte vi små pittoreske landsbyer med bindingsverkshus og blomsterkasser i full blomst.

Lørdag 28. juni kjørte vi over elva Rhinen, som her markerer grensa til Frankrike, og kjørte inn i Alsac-regionen. Ruta tok oss til fjellkjeden Vogesen og bød på store kontraster som åpne slettelandskap, vinmarker, skogkledd åser og fjellpass. Vi passerte flere små landsbyer med

rett hjem, noen benyttet anledningen til å først besøke BMW Motorrad Days som ble arrangert i Garmisch Partenkirchen, og noen la inn ytterligere destinasjoner før de vendte hjemover.

Fellesturen var planlagt med baseopphold på tre ulike hoteller og dagsturer i nærrområdene. Det

tydelig fransk preg, og fikk en smak av både kultur og natur. Vøgesen er mindre kjent enn Alpene, men byr på mange av de samme kvalitetene – bare med færre turister og mer plass på veiene.

Søndag 29. juni var det forflytningsdag, og vi kjørte de ca. 290 km til Luitpoldpark Hotel i byen Füssen som også ligger i Tyskland, men med et par svinger innom Østerrike underveis. Vi kjørte på nordsiden av den blå-grønne Bodensjøen og hadde panoramautsikt til de vakre fjelltoppene i Sveits mot sør. Passeringen av byen Friedrichshafen, arnestedet til de tyske Zeppelin luftskipene, var iøynefallende siden det svedde nettopp en Zeppelin over området. Videre må veiene opp mot Scheidegg, der vi spiste lunch, og også svingene opp mot Oberjoch være verdige kandidater for kåring av «Europas mest svingete vei».

Mandag 30. juni gikk ferden videre østover til Landhotel Laudersbach i Altenmarkt i Pongau, en kjøreetappe på ca. 300 kilometer. Underveis passerte vi kjente vintersportssteder som Oberhofen, Innsbruck og Bischofshofen. Veiene var varierte og godt vedlikeholdt, og trafikken var overkommelig. Også her var landskapet tidvis svært pittoresk.

Tirsdag 1. juli hadde vi dagstur til Großglockner-området, med høyeste veipunkt på Edelweißspitze – 2572 meter over havet. På selve toppen er det her et utsiktstårn med eget «Bikers Point». En tavle informerer om de tre internasjonale «Großglockner Automobil- und Motorradrennen» som fant sted i 1930-årene. Ruten dit må trolig være en av de mest ikoniske motorsykkelveiene i Europa, og utsikten fra toppen var spektakulær. Fra bomstasjonen nede i dalen til parkeringsplassen ved første topp kjørte vi på egen hånd og i eget tempo. Noen av deltakerne tok det med ro for å få fullt utbytte av utsikten, men siden vi var heldige med at det var lite trafikk, benyttet noen anledning til å jage svinger. Litt overaskende for tilfeldig samtidige trafikant, men ikke helt uventet for oss andre, var det føreren av gruppas eneste K1600 Bagger som nå utpekte seg med hørbare nedlegg og heftige akserasjoner.

Over: Veien fra Edelweißspitze mot Heiligenblut. Foto: Ola Øvstedal

Vi hadde lunch i landsbyen Heiligenblut og tok en avstikker til Kaiser-Franz-Josefs-Höhe hvor vi fikk nærkontakt med både isbreer og alpetopper. Temperaturen på toppen var nede i 16 grader, og flere satte pris på en pause fra varmen i lavlandet.

Onsdag 2. juli gikk turen nordover til Wolfgangsee som er en innsjø omgitt av grønne åser og fjell. Videre kjørte vi blant annet langs Postalmstraße, en høyfjellsvei med panoramautsikt mot Dachstein og Tennegebirge, og vi hadde stopp i Ramsau.

Torsdagen 3. juli hadde vi siste fellestur og kjørte over tre fjellpass der ruten inkluderte Nockalmstraße som er en klassisk alpevei med 52 hårnålssvinger og med høyeste punkt på Eisentalhöhe (2042 moh.). Veien slynger seg gjennom Nockberge nasjonalpark og byr på både teknisk kjøring, lite trafikk og vakker utsikt. I skarp konkurranse ga denne dagen trolig de aller beste kjøreopplevelsene.

Til venstre: På toppen av Edelweißspitze 2572 moh. Foto Geir W. Larsen